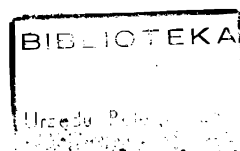

URZĄD PATENTOWY

H01h 85/54

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9539.

Kl. 21 c 70.

Eugen Maurich
(Stockerau, Austrija).

Bezpiecznik z wkładką wymienną.

Zgłoszono 7 października 1926 r.

Udzielono 17 października 1928 r.

Pierwszeństwo: 8 października 1925 r. (Austrija).

Wymienne wkładki znanych bezpieczników są zaopatrzone na końcach w cylindryczne części kontaktowe, z których górna wskazuje na stan bezpiecznika.

Ponieważ te bezpieczniki muszą stanowić tani fabrykat masowy, przeto poszczególne części zwykle nie są dokładnie dopasowane. Dlatego zdarza się często, że dolna część kontaktowa bywa krzywo nagipsowana i wskutek tego wkładka nie dotyka danego kontaktu korpusu bezpiecznika całą powierzchnią styku. Przy takich warunkach kontakt styka się tylko w jednym punkcie, co powoduje silne skry, przy czym powstające ciepło silnie rozgrzewa korpus bezpiecznika, który łatwo może pęknąć. Druć topikowy w tym przypadku może stopić się wcale nie od nadmiaru

prądu przez krótkie zwarcie, lecz wskutek nagrzewania się bezpiecznika. Wówczas staje się wprost niemożliwe natychmiastowe skonstatowanie przyczyn stopienia się bezpiecznika i daremne odszukiwanie uszkodzenia w sieci zabiera tylko czas.

Wynalazek niniejszy ma na celu usunięcie tych wad i osiąga to w ten sposób, że dolna część kontaktowa wkładki i przynależny kontakt kadłuba bezpiecznika, względnie przy bezpiecznikach korkowych dolna i górne części kontaktowe wkładek, stykają się nie na dnie lecz z boków bezpiecznika. Części kontaktowe są wykonane w tym przypadku stożkowo, podobnie jak w wentylu stożkowym, co zapewnia dobry kontakt przy możliwie wielkiej je-

go powierzchni. Przy bezpiecznikach korkowych rozmiar górnej części kontaktowej wkładki bywa rozmaity zależnie od amperażu, na który przeznaczony jest bezpiecznik, co wyklucza możliwość zamieniaania wkładek na większą ilość amperów wkładkami na mniejszy amperaż.

Na rysunku uwidoczniiony jest wynalazek na fig. 1—3 w trzech postaciach w przekroju podłużnym bez przekrajania wkładek.

Według fig. 1 i 2 bezpiecznik składa się z cylindrycznego kadłuba 1 i takież wkładki 2. Wkładka zawiera drut topikowy, który jest przylutowany do obu cylindrycznych części kontaktowych 4, 5. Górna część kontaktowa 4 jest zaopatrzona we wskaźnik stanu bezpiecznika. Dolna część kontaktowa 5 tworzy według wynalazku stożek ścięty, który jest dopasowany do odpowiedniej stożkowej rurki stykowej 6 kadłuba.

Wkładka 2 na górnym końcu tworzy główkę, która pasuje do odpowiedniego rozszerzenia 8 w kanale kadłuba 1. Przy różnych natężeniach prądu, a więc przy wkładkach różnej długości, główka 7 jest tak wymierzona, by część kontaktowa 5 pewnie siedziała w tulei stożkowej 6.

Dzięki stożkowym stykom 5, 6 uzyskuje się dużą powierzchnię stykową i bezwzględnie pewny kontakt, tak że w zupełności można uniknąć powstawania iskier.

Fig. 3 pokazuje zastosowanie wynalazku do bezpiecznika korkowego. Ten składa się jak zwykle z pokrywy porcelanowej 9, w którą jest wsadzona metalowa tuleja gwintowana 10. Tuleję 10 można zamknąć zapomocą gwintowanego korka 11 z porcelany lub podobnego materiału izolacyjnego. Korek 11 wypełnia stożkową tuleję kontaktową, w którą zupełnie wchodzi wkładka 2 ze stożkową częścią kontaktową 5. Również stożkowo wytworzona jest także górna część kontaktowa 5' wkładki

2 i wewnętrzny koniec 10' gwintowanej tulei 10. Górna część kontaktowa 5' otrzymuje wymiary odpowiednie do amperażu wkładek. Dlatego można np. błędnie wmontować wkładkę amperową w korek 80 amperowy, przyczem nie będzie zagrożony ani motor, ani sieć odbiorcza, ponieważ zabezpieczenie spali się kiedy należy. Natomiast jednak wkładka 80 amperowa nie będzie pasowała do korka 35 amperowego, czyli taka zamiana, któraby mogła spowodować niebezpieczeństwo, jest w zupełności wykluczona.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Bezpiecznik z wkładką wymienną, znamienny tem, że wewnętrzna część kontaktowa wkładki i kadłuba bezpiecznika lub obie części kontaktowe wkładki i kadłuba są w ten sposób wykonane, że styk tych części następuje nie od spodu, lecz z boku.

2. Bezpiecznik według zastrz. 1, znamienny tem, że wewnętrzna część kontaktowa (5) wkładki (2) i część kontaktowa (6) kadłuba (1) posiadają kształt stożkowy, tak że te ciała stykowe (5, 6) zachodzą na siebie podobnie jak w zaworze stożkowym.

3. Bezpiecznik według zastrz. 1, znamienny tem, że także górna część kontaktowa (5') wkładki (2) posiada kształt stożka ściętego i wewnętrzny koniec (10') tulei nagwintowanej (10) jest odpowiednio stożkowo ukształtowany.

4. Bezpiecznik według zastrz. 1, znamienny tem, że przy wkładkach na różne amperaże górna ich część kontaktowa (5') posiada wymiary, uniemożliwiające zamianę wkładkami na większy amperaż.

Eugen Maurich.
Zastępca: M. Goldwasser,
adwokat.

Fig. 1

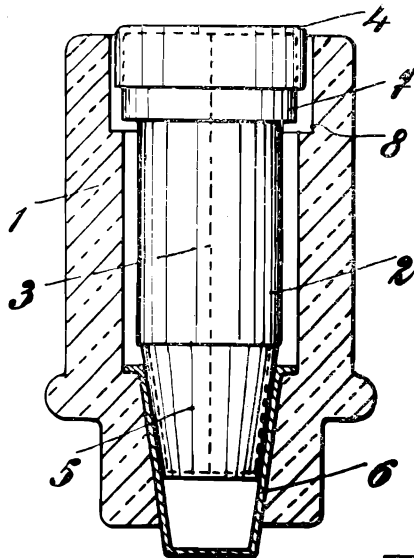

Fig. 2

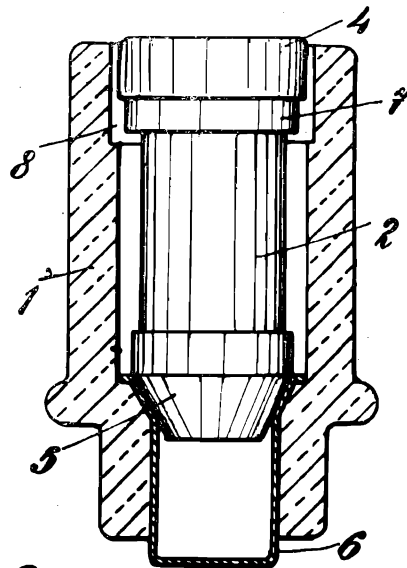

Fig. 3

